KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1565/2000

av den 18 juli 2000

om fastställande av de åtgärder som är nödvändiga för antagandet av ett utvärderingsprogram i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 av den 28 oktober 1996 om gemenskapsregler för aromämnen som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel [1], särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens beslut 1999/217/EG [2] antogs en förteckning över aromämnen som används i eller på livsmedel, i enlighet med förordning (EG) nr 2232/96.

(2) I bilagan till förordning (EG) nr 2232/96 fastställs allmänna kriterier för användning av aromämnen. Dessa kriterier innebär i huvudsak att aromämnena inte får innebära någon risk för konsumentens hälsa och att de inte får användas på ett sätt som vilseleder konsumenten.

(3) I artikel 4.1 i förordning (EG) nr 2232/96 föreskrivs att ett utvärderingsprogram skall antas för att kontrollera om de aromämnen som anges i förteckningen överensstämmer med de allmänna kriterierna för användningen. Om det efter utvärderingen visar sig att ett aromämne inte uppfyller dessa kriterier skall det enligt artikel 4.3 utgå ur förteckningen.

(4) Som ett första steg i utvärderingsprogrammet bör ämnena i förteckningen tilldelas FL-nummer beroende på sina kemiska egenskaper och delas in i grupper av strukturellt besläktade föreningar som kan förväntas uppvisa vissa likheter i fråga om metaboliskt och biologiskt beteende.

(5) Med tanke på att förteckningen omfattar ett stort antal aromämnen och att en lista över godkända aromämnen måste antas inom den tidsfrist som anges i förordningen bör man inte slösa med vetenskapliga resurser inom utvärderingsprogrammet, utan använda säkerhetsbedömningar som redan gjorts av Europarådets expertkommitté för aromämnen (CEFS), Europeiska kommissionens vetenskapliga livsmedelskommitté (SCF) och FAO/WHO:s gemensamma expertkommitté för livsmedelstillsatser (JECFA).

(6) Vetenskapliga livsmedelskommittén har rådfrågats och har särskilt behandlat frågan huruvida resultat av utvärderingar som gjorts av andra vetenskapliga kommittéer kan godtas. I sina slutsatser av den 2 december 1999 menade SCF att de aromämnen som JECFA anser vara godtagbara vid nuvarande uppskattat intag, med vissa undantag uppfyller de allmänna kriterierna för användning och skulle kunna tas med i listan över godkända ämnen utan att genomgå en separat utvärdering av SCF för närvarande. SCF konstaterade också att aromämnen som tidigare utvärderats av SCF och CEFS och som då befunnits vara säkra, inte behöver genomgå någon ny utvärdering eftersom de tidigare använda kriterierna är tillräckligt stränga för att ämnena skall kunna betraktas som säkra vid nuvarande användning.

(7) Vetenskapliga livsmedelskommittén ansåg vidare att man för de återstående aromämnena kan undvika onödigt dubbelarbete genom att dela upp utvärderingen av olika ämnesgrupper mellan JECFA och SCF.

(8) Enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2232/96 skall de som är ansvariga för aromämnenas utsläppande på marknaden överlämna de uppgifter som är nödvändiga för utvärderingen till kommissionen. Det anses vara viktigt för utvärderingen att information om ämnena (renhet, kemisk specifikation, naturlig förekomst i livsmedel och total mängd som tillsätts i livsmedel) och resultat av toxikologiska och metaboliska undersökningar finns tillgängliga. För att möjliggöra en fortlöpande utvärdering under hela perioden bör informationen tillhandahållas snarast möjligt och vara tillgänglig i god tid före utvärderingen av ett visst ämne. Informationen bör uppdateras så snart nya uppgifter blir tillgängliga.

(9) Kommissionen får begära kompletterande uppgifter om det visar sig att de uppgifter som har lämnats om ett ämnes kemiska identitet och om den mängd som tillsätts i livsmedel, eller om toxikologiska och metaboliska undersökningar av ett ämne eller närbesläktade ämnen, är otillräckliga. Efter den inledande bedömningen av exponeringen, vilken bör grundas på de totala mängder som tillsätts i livsmedel, kan det för utvärderingen av vissa ämnen krävas mer detaljerade uppgifter om användningen.

[1] EGT L 299, 23.11.1996, s. 1.
[2] EGT L 84, 27.3.1999, s. 1.

(10) För att det skall vara möjligt att slutföra utvärderingsprogrammet inom fem år är det nödvändigt att fastställa en tidsfrist för inlämnande av information och att fastställa det minsta antal ämnen som skall utvärderas under en viss period.

(11) Om ett aromämne inte kan utvärderas på grund av att nödvändig information inte har tillhandahållits får ämnet inte föras in i den definitiva förteckning över aromämnen som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2232/96.

(12) Förteckningen omfattar cirka 2 800 ämnen. Enligt SCF:s yttrande kan man dra slutsatsen att cirka 800 ämnen inte behöver genomgå någon ny utvärdering för närvarande. Utifrån antagandet att JECFA skulle utvärdera ett stort antal ämnen under de kommande fem åren återstår 1 000 till 1 250 ämnen att utvärdera för SCF. För att utvärderingsförfarandet skall bli så effektivt som möjligt bör utvärderingen ske gruppvis, dvs. ämnen som kan förväntas uppvisa vissa likheter i fråga om metaboliskt och biologiskt beteende bör utvärderas tillsammans.

(13) Enligt kommissionens beslut 94/652/EG [1], senast ändrat genom beslut 1999/634/EG [2], skall uppgift 1.1 om ”kemiskt definierade aromämnen” utföras av medlemsstaterna inom ramen för deras vetenskapliga samarbete vid granskningen av livsmedelsfrågor (Scoop). Inom ramen för denna uppgift har man byggt upp databasen Flavis, som omfattar information för den vetenskapliga utvärderingen av aromämnen. Den information som lämnas av den som ansvarar för att släppa ut ämnet på marknaden bör läggas in i databasen och granskas kritiskt för att avgöra om den är så fullständig att den möjliggör en utvärdering.

(14) I enlighet med SCF:s yttrande bör SCF vid utvärderingen av ämnena använda samma förfarande som JECFA, vilket är det modernaste och mest systematiska förfarande som är i bruk för närvarande. Även resultaten av sådana framtida utvärderingar av aromämnen i förteckningen som utförs av JECFA bör godtas, efter SCF:s godkännande.

(15) JECFA tillämpar en flerstegsmetod där man beaktar information om intag vid nuvarande användning, samband mellan struktur och verkan, metabolism och toxicitet. Dessutom bedöms information om renhet och kemisk specifikation. Ett av de viktigaste leden i förfarandet är indelningen av aromämnena i tre strukturella klasser för vilka man fastställt exponeringsgränsvärden som inte anses utgöra någon säkerhetsrisk för människor. Toxikologiska och metaboliska studier av en grupp kemiskt besläktade ämnen kan användas för att dra slutsatser om möjliga toxikologiska verkningar av ämnen som endast studerats i begränsad omfattning eller inte alls.

(16) En ny utvärdering bör genomföras om det framkommer nya uppgifter om ett ämnes toxikologiska verkningar eller om människors intag av ämnet som ger upphov till tvivel om huruvida en tidigare genomförd och godkänd utvärdering är giltig.

(17) Genom kommissionens beslut 1999/217/EG har vissa aromämnen fått högsta prioritet i utvärderingsprogrammet eftersom några medlemsstater har uttryckt farhågor för att de kan utgöra en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet. Den fortsatta utvärderingen bör därefter ske gruppvis, varvid man bör prioritera de ämnesgrupper om vilka det finns mest information. I framtiden kommer det emellertid att vara möjligt att begära att vissa ämnen skall ges högre prioritet.

(18) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga livsmedelskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Som ett första steg i upprättandet av utvärderingsprogrammet skall alla ämnen i förteckningen tilldelas ett FL-nummer enligt definitionen i Flavis-databassystemet och delas in i grupper av besläktade ämnen enligt listan över ämnesgrupper i bilaga I till denna förordning. De medlemsstater som deltar i Scoop-uppgift 1.1, vilken fastställs i beslut 94/652/EG, skall slutföra detta steg inom tre månader efter det att denna förordning antagits.

Artikel 2

1. Ämnen som ingår i förteckningen och som redan har klassificerats

— av SCF i kategori 1 (ämnen som anses kunna användas utan risk) [3],

— av CEFS i kategori A (ämnen som får användas i livsmedel [4], eller

— av JECFA som ämnen som inte utgör någon säkerhetsrisk vid nuvarande intagsnivåer, med undantag för ämnen som har godkänts endast på grund av att det uppskattade intaget underskrider risktröskeln på 1,5 µg per person och dag, i enlighet med rapporterna från JECFA:s 46:e, 49:e, 51:a och 53:e möte [5],

[1] EGT L 253, 29.9.1994, s. 29.
[2] EGT L 249, 22.9.1999, s. 32.

[3] Bilaga 6 till protokollet från det 98:e mötet i Vetenskapliga livsmedelskommittén, 21–22 september 1995.
[4] Flavouring Substances and Natural Sources of Flavourings, Volume I, Chemically-Defined Flavouring Substances, Fourth Edition. Council of Europe (Europarådet), Partial Agreement in the Social and Public Health Field, Strasbourg, 1992, samt senare ändringar av denna överenskommelse (lösbladssystem) fram till 1999.
[5] Evaluation of certain food additives and contaminants. 46th Report of the Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives, WHO Technical Report Series 868, Genève 1997.
Evaluation of certain food additives and contaminants. 49th Report of the Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives, WHO Technical Report Series 884, Genève 1999.
51th Report of the Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives, WHO Technical Report Series (ännu ej offentliggjord).
53rd Report of the Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives, WHO Technical Report Series (ännu ej offentliggjord).

behöver inte genomgå någon ny utvärdering inom ramen för det nuvarande utvärderingsprogrammet

— om information har lämnats om ämnets renhet och kemiska specifikation enligt bilaga II, och

— under förutsättning att SCF inte erhåller någon ny information som kan ändra resultaten av utvärderingarna.

2. Ämnen som ingår i förteckningen och som i framtiden kommer att klassificeras

— av JECFA som ämnen som inte utgör någon säkerhetsrisk vid nuvarande intagsnivåer

kommer att bedömas av SCF, som kan besluta att ingen ytterligare utvärdering är nödvändig.

3. Om SCF bestämmer att det krävs en ytterligare utvärdering av ett sådant ämne som avses i punkt 1 eller 2, skall den som ansvarar för utsläppande på marknaden av ett ämne som är upptaget i förteckningen tillhandahålla den information som anges i artikel 3.1.

Artikel 3

1. Den som ansvarar för utsläppande på marknaden av ett ämne som är upptaget i förteckningen men som inte omfattas av artikel 2.1 skall inom tolv månader efter det att denna förordning antagits tillhandahålla följande information för att möjliggöra en utvärdering av ämnet:

— Ämnets renhet och kemiska specifikation enligt bilaga II.

— Naturlig förekomst i livsmedel.

— Total mängd av ämnet som tillsätts i livsmedel i gemenskapen.

— Normala halter och de maximihalter av ämnet som används i olika livsmedelskategorier enligt bilaga III, om dessa uppgifter är tillgängliga.

— Alla relevanta toxikologiska och metaboliska undersökningar av ämnet eller närbesläktade ämnen.

Denna information måste tillhandahållas i ett standardiserat format enligt bilaga IV.

2. Om den information som avses i punkt 1 beträffande ett visst ämne inte blir tillgänglig inom tolv månader efter det att denna förordning antagits, skall den som ansvarar för att släppa ut ämnet på marknaden, innan denna tidsfrist löper ut, meddela kommissionen vilket datum skyldigheten enligt punkt 1 kan fullgöras antingen för enskilda ämnen eller för ämnesgrupper enligt bilaga I.

3. För att utvärderingsförfarandet skall löpa smidigare får kommissionen, mot bakgrund av den information som erhållits enligt punkt 1 och 2, fastställa en annan tidsfrist än den som föreslås i punkt 2 för enskilda ämnen eller ämnesgrupper enligt bilaga I.

4. Kommissionen får begära att den som ansvarar för att släppa ut ämnet på marknaden skall inkomma med ytterligare information som anses relevant för utvärderingen, och detta inom en tidsfrist som är förenlig med tidsfristen för hela programmet. I synnerhet för vissa ämnen kan det bli nödvändigt att information tillhandahålls om de normala och maximala mängder som används i olika livsmedelskategorier enligt bilaga III.

5. Om den information som anges i punkt 1 eller ytterligare information enligt punkt 4 inte lämnas kan ämnet inte utvärderas.

6. Den som ansvarar för att släppa ut respektive ämne(n) på marknaden skall uppdatera den information som anges i punkt 1 så snart nya uppgifter blir tillgängliga. Denna skyldighet gäller även för sådana ämnen som redan utvärderats.

7. Den information som redan lämnats skall göras tillgänglig för medlemsstaterna.

Artikel 4

1. Minst 200 ämnen per år skall utvärderas, under förutsättning att den information som anges i artikel 3.1 eller ytterligare information enligt artikel 3.4 tillhandahålls inom den fastställda tidsfristen.

2. Inom ramen för Scoop-uppgift 1.1, som fastställs genom beslut 94/652/EG, skall de deltagande medlemsstaterna

— lägga in den information som lämnats om varje ämne enligt artikel 3.1 och 3.4 i Flavis-databasen,

— kontrollera om informationen är så fullständig att den kan användas som underlag för utvärderingen och underrätta kommissionen om så inte är fallet,

— upprätta datablad med en sammanställning och sammanfattning av informationen och med en preliminär utvärdering, och

— överlämna dessa datablad till SCF.

Scoop-uppgiften skall organiseras på ett sådant sätt att de krav som anges i punkt 1 uppfylls.

3. På basis av de datablad som avses i punkt 2 skall SCF utvärdera ämnena för att se om de överensstämmer med de allmänna kriterierna för användning. SCF skall kontrollera att informationen är fullständig och underrätta kommissionen om så inte är fallet. Om nödvändigt kan SCF föreslå åtgärder för att begränsa användningen. Det använda utvärderingsförfarandet skall, i den mån SCF anser att detta är lämpligt, motsvara det förfarande som används av JECFA.

4. Kommissionen eller en medlemsstat får begära en ny utvärdering av ett ämne som redan godkänts och som befunnits uppfylla de allmänna kriterierna för användning, om det framkommer nya uppgifter som kan leda till att utvärderingen ger ett annorlunda resultat.

Artikel 5

1. De ämnen i förteckningen som i beslut 1999/217/EG markerats med ”2” eller ”3” i kolumnen ”Anmärkningar” skall utvärderas först.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, skall de ämnesgrupper enligt bilaga I för vilka den information som anges i artikel 3.1 är mest komplett, prioriteras vid utvärderingen.

3. Trots vad som sägs i punkt 2 får kommissionen eller en medlemsstat begära att vissa ämnen eller ämnesgrupper skall prioriteras vid utvärderingen.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

KEMISKA GRUPPER AV AROMÄMNEN [1]

1. Primär alifatiska alkoholer/aldehyder/syror med rak kolkedja, samt acetaler innehållande mättade aldehyder och estrar innehållande mättade alkoholer. Inga aromatiska eller heteroaromatiska grupper får ingå i estrar eller acetaler.

2. Primära alifatiska alkoholer/aldehyder/syror med grenad kolkedja, samt acetaler innehållande aldehyder med grenad kolkedja och estrar innehållande alkoholer med grenad kolkedja. Inga aromatiska eller heteroaromatriska grupper får ingå i estrar eller acetaler.

3. α, β-omättade (alken eller alkyn) primära alifatiska alkoholer/aldehyder/syror med rak eller grenad kolkedja, samt acetaler innehållande α, β-omättade alkoholer eller aldehyder, och estrar innehållande α, β-omättade alkoholer. Inga aromatiska eller heteroaromatiska grupper får ingå i estrar eller acetaler.

4. Icke kunjugerade och ackumulerade omättade primära alifatiska alkoholer/aldehyder/syror med rak eller grenad kolkedja, samt acetaler innehållande omättade alkoholer eller aldehyder, och estrar innehållande omättade alkoholer. Inga aromatiska eller heteroaromatiska grupper får ingå i estrar eller acetaler.

5. Mättade och omättade sekundära alifatiska alkoholer/ketoner/ketaler, samt estrar innehållande sekundära alkoholer. Inga aromatiska eller heteroaromatiska grupper får ingå i estrar eller acetaler.

6. Alifatiska, alicykliska och aromatiska mättade och omättade tertiära alkoholer, och estrar innehållande tertiära alkoholer. Estrarna får innehålla syrakomponenter.

7. Primära alicykliska mättade och omättade alkoholer/aldehyder/syror/acetaler, samt estrar innehållande alicykliska alkoholer. Estrar och acetaler får innehålla alifatiska acykliska eller alicykliska syra- eller alkoholkomponenter.

8. Sekundära alicykliska mättade och omättade alkoholer/ketoner, samt ketaler innehållande alicykliska alkoholer eller ketoner, och estrar innehållande sekundära alicykliska alkoholer. Estrarna får innehålla alifatiska acykliska eller alicykliska syrakomponenter.

9. Primära alifatiska mättade eller omättade alkoholer/aldehyder/syror/acetaler/estrar med en andra funktionell grupp (primär, sekundär eller tertiär) som innehåller syre (även alifatiska laktoner).

10. Sekundära alifatiska mättade eller omättade alkoholer/ketoner/ketaler/estrar med en andra funktionell grupp (sekundär eller tertiär) som innehåller syre.

11. Alicykliska och aromatiska laktoner.

12. Maltolderivat och ketodioxanderivat.

13. Furanoner och tetrahydrofurfurylderivat.

14. Furfuryl- och furanderivat med eller utan ytterligare substituenter och heteroatomer i sidokedjan.

15. Fenyletylalkoholer, fenylättiksyror och motsvarande estrar, fenoxiättiksyror och motsvarande estrar.

16. Alifatiska och alicykliska etrar.

17. Propenylhydroxibensener.

18. Allylhydroxibensener.

19. Capsaicin och därmed besläktade ämnen samt motsvarande amider.

20. Alifatiska och aromatiska mono- och ditioler samt mono-, di-, tri- och polysulfider med eller utan ytterligare funktionella grupper som innehåller syre.

21. Aromatiska ketoner, sekundära alkoholer och motsvarande estrar.

22. Aryl-substituerade derivat av primära alkoholer/aldehyder/syror/estrar/acetaler, även omättade.

[1] Dessa kemiskt baserade grupper förväntas ha vissa gemensamma metaboliska och biologiska egenskaper.

23. Bensylalkoholer/-aldehyder/-syror/-estrar/-acetaler, även bensyl- och bensoatestrar. Kan också omfatta alifatiska acykliska eller alicykliska ester- eller acetalkomponenter.

24. Pyrazinderivat.

25. Fenolderivat där alkyl- eller alkoxigrupper ingår i ringen och där sidokedjorna omfattar en funktionell grupp som innehåller syre.

26. Aromatiska etrar, inklusive anisolderivat.

27. Antranilatderivat.

28. Pyridin, pyrrol och quinolinderivat.

29. Tiazoler, tiopen, tiozolin och tienylderivat.

30. Övriga ämnen.

31. Alifatiska och aromatiska kolväten.

32. Epoxider.

33. Alifatiska och aromatiska aminer.

34. Aminosyror.

BILAGA II

KEMISK SPECIFIKATION SOM SKALL TILLHANDAHÅLLAS FÖR AROMÄMNEN

— Det kemiska namn som används i förteckningen i beslut 1999/217/EG.

— IUPAC-namn, om detta skiljer sig från det kemiska namn som används i förteckningen.

— Synonymer.

— CAS-, E-, EINECS-, FL-, CoE- och FEMA-nummer, om sådana finns.

— Kemisk formel och strukturformel, molekylvikt.

— Fysikalisk form, lukt.

— Löslighet.

— Löslighet i etanol.

— Identifieringsmetod (IR-, NMR- och/eller masspektrum).

— Minsta renhetsgrad.

— Orenheter.

— Renhetsrelaterade fysikaliska parametrar (motivering krävs om ingen information lämnas):
  — kokpunkt (för vätskor),
  — smältpunkt (för fasta ämnen),
  — brytningsindex (för vätskor),
  — densitet (för vätskor).

— Stabilitet och nedbrytningsprodukter, om detta är av betydelse.

— Reaktioner med livsmedelskomponenter, om detta är av betydelse.

— Annan information av betydelse.

BILAGA III

LIVSMEDELSKATEGORIER

1. Mejeriprodukter, utom produkter i kategori 2.
2. Fetter och oljor samt fettemulsioner (typ vatten i olja).
3. Glass, inklusive isglass och sorbet.
4. Bearbetade frukter och grönsaker (inklusive svampar, rötter och rotknölar, balj- och ärtväxter) samt nötter och frön.

4.1 Frukt.

4.2 Grönsaker (inklusive svampar, rötter och rotknölar, balj- och ärtväxter) samt nötter och frön.

5. Konfektyr.
6. Spannmål och spannmålsprodukter, inklusive mjöl och stärkelse från rötter och rotknölar, balj- och ärtväxter, dock ej för bakning.
7. Bakprodukter.
8. Kött och köttprodukter, inklusive fågel- och viltkött.
9. Fisk och fiskprodukter, inklusive blötdjur, skaldjur och tagghudingar.
10. Ägg och äggprodukter.
11. Sötningsmedel, inklusive honung.
12. Salt, kryddor, soppor, såser, sallader, proteinprodukter etc.
13. Specialdestinerade livsmedel.
14. Drycker, exklusive mejeriprodukter.

14.1 Alkoholfria (läske)drycker.

14.2 Alkoholhaltiga drycker, inklusive alkoholfria och lågalkoholhaltiga motsvarigheter.

15. Färdiglagade smårätter.
16. Sammansatta livsmedel (t.ex. grytor, köttpajer, köttfärs) och livsmedel som inte omfattas av kategorierna 1–15.

BILAGA IV

FORMAT FÖR INLÄMNANDE AV INORMATION OM AROMÄMNEN

1. Den information som anges i artikel 3.1 första till fjärde strecksatsen samt en sammanfattning av den information som anges i femte strecksatsen skall tillhandahållas i ett standardiserat elektroniskt format kallat IF-FL (Input Form for the Flavis data base). Sammanfattningen av den information som avses i femte strecksatsen skall omfatta de viktigaste resultaten av den åberopade undersökningen och göra det möjligt att dra slutsatser om ämnenas metaboliska och toxikologiska verkningar. IF-FL kan laddas ned från följande webbplats eller beställas från den myndighet som svarar för samordningen av Scoop-uppgift 1.1 på nedan angivna adress.

   http://www.flavis.net

2. Information skall tillhandahållas på engelska. För att indentifiera ämnet skall det namn som anges i kolumnen "Name" i den engelska versionen av förteckningen i beslut 1999/217/EG användas. Dessutom skall FL-numret anges om detta redan finns.

3. a) Det ifyllda IF-FL-formuläret skall sändas till den myndighet som svarar för samordningen av Scoop-uppgift 1.1

   per e-post till den adress (input@flavis.net) som anges på ovannämnda webbplats, eller

   per post till nedan angivna adress (rekommenderad försändelse för ämnen i del 4 av förteckningen).

   b) Tre separat bundna kopior av den information som anges i artikel 3.1 femte strecksatsen skall lämnas i pappersformat. Varje kopia skall vara tydligt märkt med ämnets engelska namn ("Name") och med den kemiska grupp (enligt bilaga I) som ämnet tillhör. Dessutom skall FL-numret anges om detta redan finns. Det ifyllda IF-FL-formuläret skall sändas till den myndighet som svarar för samordningen av Scoop-uppgift 1.1:

   Danish Veterinary and Food Administration
   Institute of Food Safety and Toxicology
   Flavis
   Mørkhøj Bygade 19
   DK-2860 Søborg